

GROMION (3) *part praet pass impf*

gromion (2), **gromiony** *a.* gromion (1).

Teksty nie oznaczają ó.

sg m N (praed) gromi(o)n (1). ◇ f N (praed) gromiona (1). ◇ pl N m pers gromi(e)ni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów) s. v. gromić.

Bity, zwalczany, pokonywany, ujarzmiany (3) : Iuzem byl thy rzeczy wyschey V. C. M. wypyssal kyedym sye dowyedzial ysz thymy czassy Tatarowie Byalogroczczy braly w pansthwie V. C. M. y śfą gromyeny LibLeg 9/53v; TEEn fie s Turki vganiał dość mężnie y często/ Od nich był mocą wielką gromion bårzo gęfto. PaprPan Ee4.

W przeni (1) : pierwey Winne groná Znikną/ y reż nie będzie sierpami gromioná. RybGęśli B3.

Synonim: bity.

Cf **GROMIĆ**

ZZa